

de mange ulykkelige, der hjemsøges af en Sygdom, som man tidligere ikke har kendt noget Middelt imod. Ministeriet har derfor ment at burde foreslaa et Laan bevilget paa Finansloven, og jeg vil indstændig anbefale det høje Ting at vedtage det, ligesom Folketinget har gjort det.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder vedrørende mit Budget, da det ligger i Forholdets Natur, at Justitsministeriets Budget i det ene Aar er væsentlig som i det andet. I alt Fald forholder det sig saaledes med det foreliggende Udkast til Budget, at det er i alt væsentligt som Budgettet for det foregaaende Aar, med nogen Stigning, og en saadan Stigning vil overhovedet komme i Aarens Løb. Navnlig for næste Aar vil der upaatvivlelig blive Spørgsmaal om en større Stigning for Sindsygeanstalternes Vedkommende, idet det ikke vil kunne undgaas, at man enten forøger Antallet af disse eller udvider de bestaaende Anstalter. De Forandringer, som Finanslovsforslaget er undergaaet i Folketinget for Justitsministeriets Vedkommende, ere ikke betydelige og ikke af nogen særlig indgribende Karakter. — Jeg skal dog tillade mig at komme ind paa en enkelt af dem, ikke for ved Tingets Bistand at søge dette Punkt forandret, men for at henlede Opmærksomheden paa selve Sagen, idet jeg tror, at det har Krav paa, at der fra Lovgivningsmagtens Side ad Aare skænkes den særlig Opmærksomhed, skønt Sagen set fra Samfundets Standpunkt er forholdsvis mindre. Den angaar Landbruget paa Færøerne. Ærede Medlemmer have vistnok hørt, at Landbruget deroppe staar paa et ret lavt Standpunkt; det er indrettet nu, som det var i gamle Dage. Naar der ikke i Aarhundreders Løb er sket nogen væsentlig Fremgang, er det ganske naturligt, fordi Færingerne ikke komme ud og se, hvorledes det er i andre Lande. Imidlertid har Regeringen og Lagtinget i en længere Aarrække haft Opmærksomheden fæstet paa dette Punkt for at søge at opnaa Fremgang; og i en Del Aar har der hvert Aar været en Bevilling paa 1,700 Kr., til at drive et Forsøgsbrug oppe paa Færøerne. Nu har dette ganske vist heller ikke været helt betydningsløst, men det har dog vist sig, at det ikke har svaret til de Forventninger, man satte dertil. Lagtinget har derfor ogsaa foreslaaet, at man skulde stille Fortsættelsen af Forsøgsbruget i Bero indtil videre, men samtidig andraget om, at det

færøiske Landbrug maatte blive foranlediget undersøgt af en dertil skikket Mand, og at der derefter paa Grundlag af en saadan Undersøgelse maatte blive forelagt Tinget Forslag til Landbrugets Ophjælpning. Denne Anmodning er kommen Justitsministeriet ret bekvemt. Man fandt, at der var god Grund at efterkomme den, og at det ogsaa af Hensyn til Virksomheden i Ministeriet vilde være ønskeligt, at noget saadant skete, idet nemlig Lagtinget med Hensyn til vigtige Punkter paa Landbolovgivningens Omraade har indledet et særdeles vigtigt Reformarbejde, som næppe uden Nytte kan føres videre uden Bistand af saglige Autoriteter fra det egentlige Kongerige. Jeg satte mig derfor i Forbindelse med det kgl. Landhusholdningsselskab og anmodede det om at give mig Anvisning paa en habil Mand, til at foretage denne Undersøgelse. Selskabet gav saa Anvisning paa en Mand, der maatte formenes at være særlig kvalificeret dertil. Han har flere Gange med offentlig Understøttelse i lignende Øjemed berejst Island, og Planen var, at han nu skulde gaa til Shetlandsøerne, hvis Landbrug i det hele taget maa antages at være det, der ligger Færøernes Landbrug nærmest. Der blev saa til dette Foretagende paa Finansloven foreslaaet en Bevilling af 2,000 Kr. Det viste sig imidlertid allerede ved 2den Behandling, at man i det andet Ting ikke var tilbøjelig til at gaa ind derpaa, og for ikke at præjudicere Sagen tog jeg Ændringsforslaget tilbage og førte det frem igen til 3dje Behandling med en yderligere Motivering. Men Udfaldet var dog ikke bedre, saa Resultatet er blevet, at man ikke har givet Lagtinget, hvad det her ønskede, og hvad der ogsaa vilde haft Betydning for Ministeriets fremtidige Arbejde. Jeg maa meget beklage dette; thi her er i Virkeligheden en Opgave, hvor der var særlig Grund for Lovgivningsmagten til at foretage noget. Der er her en særlig Trang til Stede, og det ligger i Forholdenes Natur, at Befolkningen deroppe ikke kan gøre Regning paa — afsides som Øerne ligge, uden større Forbindelse med den øvrige Verden — at komme til Fremgang, uden at man hjælper dem i deres Bestræbelser for at faa Landbruget, hvor det egner sig dertil, bragt ind i et bedre Spor. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag. Jeg har som sagt ikke villet gøre disse Bemærkninger for i Aar paa ny at optage Spørgsmaalet, men kun for at bede det høje Ting om, at det, naar der senere maatte blive